

iskati izvira v turščini, a ne v italijanščini. Kalinovo narodno ime „korarček“ (prim. italijan. „monachino“) nam je razumljivo, če se spomnimo rdečega ovratnika, a Pohlinov „bolt“ (ozir. boltek) je bržkone ljubkovalna okrajšanka (Koseform) kakega lastnega imena (Oswald?? Primeri priimke Bolta, Baltič, Bavdek). —

Najbolj zanimiva v „Pisanicah“ je pa alegorija o Belinu (Apolonu), kajti sumiti bi se dalo, da imamo razumeti za Belinom zgodovinsko osebo tedanje dobe, od katere so se tedanji naši prosvetljenci in prijatelji omike nadejali, da jim bo pokrovitelj in — spešitelj narodne izobrazbe. Kakor je Burja (veter) senca ali podoba neusmiljenih tiranov, tako je Belin „ena senca“, t. j. reprezentant dobrotljivih **oblastnikov**. In kranjske modrice tožijo, da jim njih laške sestre („nevtelne Lahinje“) v svoji nenasitnosti ljubljenega in težko pričakovanega Belina zadržujejo na Laškem, in one prosijo, naj ga jim vrnejo, kakor so obljubile vrniti ga, češ da Kranjice so ga Lahinjam le na kratek čas posodile, rok posojila da je že minul i. t. d. Kranjske modrice se obračajo dalje do Belina s prošnjo: „O ljubi nas, Belin! Goreče bomo me tebe vselej ljubile in ti poklonile Ovide in Vergile. Vsi Kranjci bodo tvojo ljubezen peli in vsa Ljubljana bo tebi čast in hvalo pela, češ da je po tebi prejela zlate čase. Njej boš ti to, kar je bil Rimu Avgust, namreč oče modric, vsa čast nje in nje svetlost.“ — Kdo naj bi bil takov dobrotljiv vladar, pokrovitelj modric in prosvetitelj? Mar cesar Jožef? Ta je bival v Italiji 1769, tisti čas pa je potoval po Rusiji. Ta je za Kranjsko in za Ljubljano preod daljen. — Morda nam je pod Belinom razumeti kot dobrotljivega oblastnika Frana Adama grofa Lamberga, ki je baš leta 1780 nastopil deželno glavarstvo na Kranjskem! Prav zmiselno se mi zdi, da so se pisničarji pri njem hoteli s tako alegorijo ulaskati in prikupiti. Na to misel me napotuje takoj za opereto „Belin“ uvrščeni pozdrav ali čestitka s hronogramom 1780 „na veseli prihod njega ekscelece novega gospoda poglavarja kranjske dežele grofa Frana Lamberga“. Če bi se dognalo, da je bival prav pred nastopom deželnega glavarstva kranjskega v Italiji, postala bi ta kombinacija dokaj verjetna. — O tem naj nas pouče raziskovalci naše domače zgodovine! —

Sklepno hočem še poudariti, da bodi ta Šlebingerjeva razprava vzor programskim razpravam na naših srednjih šolah, kajti domače slovstvo in domača zgodovina, domače zemljepisje in naravopisje nudi za take razprave gradiva dovolj. —

L. P.

Iz „Časopisa za zgodovino in narodopisje“ so izšle v ponatisku tri razprave vseučiliškega profesorja g. dr. K. Štreklja, in sicer „Razlaga nekaterih krajevnih imen po slovenskem Štajerju“, „Nekaj prispevkov k slovenski bibliografiji“ in „Književna poročila“ (ocena knjig „Materialy dlja istorii slavjanskoj filologii“ in Iv. Šašljevih „Bisernic“) ter razprava dr. Fr. Ilešiča: Početki štajersko-slovenske književnosti v XVIII. stoletju. Tiskala tiskarna sv. Cirila v Mariboru, 1906.

„Zgodovinska knjižnica“. Izdaje „Zgodovinsko društvo“ v Mariboru. I. odelek: Pomožna znanstva. 2. zvezek: Prazgodovinske izkopine. Cena 40 vin. Tisk „Zvezne tiskarne“ v Celju 1906.

Ob koncu šolskega leta. Pod tem zaglavjem se hočemo ob kratkem ozreti na letošnja šolska izvestja kranjskih srednjih šol, opozoriti na znanstvene članke, ki jih prinašajo, in končno reči nekaj besed o našem srednjem šolstvu pa njega razvoju.